

PHẦN I. ĐỌC HIỂU (4,0 điểm)

Đọc văn bản:

QUẢ TRỨNG VÀNG

Tạ Duy Anh¹

Ngữ 3

“Có những chuyện thường ngày lại y như cổ tích. Một lúc nào đó khi chợt nhớ lại, chính bản thân ta cũng phải ngạc nhiên về sự kì diệu của nó...”.

Tú Minh loay hoay ghi lại dòng nhật kí vào cuốn sổ lưu niệm cho riêng bản thân cậu. Cậu đã ở tuổi mười hai, có nghĩa là thời thơ ấu đang vùn vụt lao qua những “ga” cuối cùng. Điều này không phải không có lúc làm cậu day dứt. Nhưng chả thể làm gì được. Cậu chép miệng nuối tiếc và nhắm mắt lại, lẩm bẩm nói với chính mình:

“Thật ra tất cả bắt đầu từ những lời cầu mong tốt đẹp”.

... Hôm nay Tú Minh từ trường về nhà. Lúc sắp vào cổng, cậu nhìn thấy vật gì trắng trắng trong đám lá tre khô. Cậu lại gần thì nhận ra vật trắng trắng đó là quả trứng gà.

– Ô, một quả trứng gà. Cậu thán kinh lên. Tại sao nó bị rơi vãi ở đây nhỉ.

Tú Minh lượm quả trứng lên ngắm nghía. Chắc chị mái nâu nào đó trở dạ quá nhanh khi qua đây. “Thật may là mình phát hiện ra, nếu không đêm nay nó sẽ vào bụng một con rắn nào đó cũng nên”.

Minh mân mê quả trứng và cảm thấy con đười ươi rõ dần. Món trứng ốp-lét cũng được lắm. Chỉ cần một chút mỡ, một chút muối tiêu. Hoặc đơn giản hơn là thả búng vào nồi nước sôi và chỉ dăm bảy phút sau là có thể ngồi khoan chân nhắm nháp vị béo ngậy của trứng luộc.

Nhưng Minh chợt nghĩ: “Minh ăn chỉ một miếng là hết, sẽ chẳng còn cơ hội nào cho mình được ngắm quả trứng đẹp đến nhường kia. Chi bằng đem đặt vào chiếc hũ sành để xuống cạnh bếp, biết đâu chả khối điều kì lạ xảy ra”. Minh lấy giấy bọc chặt rồi cẩn thận đặt vào chiếc hũ, không quên chèn trấu chung quanh. Cậu bê chiếc hũ đặt cạnh bếp lò, nơi mỗi tối và mỗi sáng cậu đều giúp mẹ nhóm lửa.

Quả trứng trở thành người bạn im lặng của Tú Minh. Sáng nào cậu cũng thì thầm nói một điều ước gì đó. Những điều ước của cậu đều tốt đẹp. Chẳng hạn có sáng cậu ước: “Giá như mà có thể biến thành một quả trứng vàng để tao đem chia cho các bạn nghèo trong lớp”.

Điều ước này bám riết theo cậu hơn cả và có lúc nó làm cho cậu chán nản, thất vọng vì biết chắc đó là điều không bao giờ có thật.

Một buổi sáng, giống như mọi hôm. Tú Minh xuống bếp cời lò và ao ước. Chợt cậu nghe thấy tiếng cựa rất nhỏ, rất yếu ớt, như thể tiếng vượn mình của chồi cỏ sau cơn mưa. Thoạt đầu cậu nghĩ đến con chuột gian manh nào đó xơi tạt qua trứng, đánh một giấc nó nê đang trở mình. Nhưng tiếng cựa chỉ thoáng qua và hoàn toàn khác với tiếng sột soạt của giấy. Cậu hồi hộp mở nắp hũ ra rồi cẩn thận gỡ từng lớp giấy. Quả trứng không hề sây sạt từ một lỗ thủng nhỏ và chính cái lỗ thủng đó khiến tim cậu nhảy lên. Điều kì diệu đã xảy ra: quả trứng biến thành chú gà con.

¹ Tạ Duy Anh (1959), tên khai sinh là Tạ Viết Đăng, quê ở Hà Nội. Ông là một cây bút ẩn tượng trên văn đàn Việt Nam đương đại. Những trang viết cho thiếu nhi của nhà văn trong sáng, đậm chất thơ và giàu ý nghĩa nhân văn. Các tác phẩm tiêu biểu: *Vó ngựa trở về*; *Hiệp sĩ áo giấy*; *Bức tranh của em gái tôi*... *Quả trứng vàng* là tác phẩm đạt giải thưởng của Nhà xuất bản Kim Đồng.

Quảng trưa thì chú gà vàng rực đã hiện hình ngay trước mắt cậu, có thể vuốt ve được. Tú Minh cảm động muốn khóc khi chú gà nép mình trong bàn tay che chở của cậu. Ngày ngày cậu kiếm mồi về cho gà và chà mấy chóc nó đã có thể lẻo đẹo theo cậu đi bắt châu chấu.

Qua thu sang đông rồi hết xuân sang hè, chú gà nhép đã lớn vồng lên thành nòng mái nâu óng ả. Vòng cuờm ở cổ nó mới sáng làm sao. Hằng ngày nó tha thẩn kiếm mồi quanh khu vườn và thỉnh thoảng ngo ngẩn gióng lên những tiếng gọi rất lạ.

Và điều kì diệu nữa đã xảy ra: con gà mái của Tú Minh đẻ quả trứng đầu tiên. Tú Minh há hê ngắm nghía và không ngớt nghĩ đến những điều tốt đẹp. Sau khi đẻ nốt quả trứng thứ mười hai, con mái nâu đòi ấp. Tú Minh lột chỏ nó một chiếc ổ đẹp tuyệt trần, có lưới bảo vệ rất cẩn thận. Từ đây trở đi mọi việc xem ra suôn sẻ hơn. Đến kì đến hạn, cả mười hai chú gà con đều sinh nở an toàn. Lần này Tú Minh chỉ có một việc là dựng cho mẹ con mái nâu một nếp nhà xinh xắn và chắc chắn.

Nhiều lúc đứng xem đàn gà chạy nhảy, Tú Minh lại hơi giật mình nhớ đến đoạn cậu nhìn thấy quả trứng lẫn trong đám tre. Chỉ cần cậu thả vào nồi nước, đun lên là mọi phép lạ chấm dứt luôn. Sẽ chẳng bao giờ cậu có cái cảm giác sợ hãi run người khi nhìn thấy lũ gà, hiện thân của những điều ước. Sẽ chẳng có cả cái kết thúc mà dù cậu cam đoan không hề bịạ mây may, lũ bạn cậu vẫn ngo ngác nhìn nhau: “Chẳng lẽ thằng Minh đã thành nhà văn”. Bởi vì một câu chuyện như thế chỉ có thể được sáng tạo bởi chính cuộc sống.

Nào, để xem mình có bịạ tí nào không nhỉ? Bắt đầu từ quả trứng và những điều ước... Rồi sau đó cuộc sống đã kể tiếp câu chuyện bằng sự kì diệu do chính nó tạo nên, chẳng ai bịạ được hay đến vậy.

Cậu hoàn toàn an tâm với những dòng nhật kí.

(Theo Báo Nhân Dân, Số ra thứ Tư, ngày 30 tháng 9 năm 2009)

Thực hiện các yêu cầu:

- Câu 1.** (0,5 điểm) Xác định ngôi kể của văn bản trên.
- Câu 2.** (0,5 điểm) Trong văn bản, điều ước nào bám riết theo nhân vật Tú Minh?
- Câu 3.** (1,0 điểm) Chỉ ra và nêu tác dụng của biện pháp tu từ so sánh trong câu văn: *Chợt cậu nghe thấy tiếng cựa rất nhỏ, rất yếu ớt, như thể tiếng vươn mình của chồi cỏ sau cơn mưa.*
- Câu 4.** (1,0 điểm) Tại sao nhân vật Tú Minh cảm động muốn khóc khi chú gà nép mình trong bàn tay che chở của cậu?
- Câu 5.** (1,0 điểm) Thông điệp sâu sắc nhất mà em nhận được từ văn bản trên là gì? Vì sao?

PHẦN II. VIẾT (6,0 điểm)

Câu 1. (2,0 điểm)

Viết đoạn văn (khoảng 200 chữ) phân tích nhân vật Tú Minh trong truyện *Quả trứng vàng* của tác giả Tạ Duy Anh ở phần Đọc hiểu.

Câu 2. (4,0 điểm)

Hiện nay, một số học sinh chưa hiểu hết tấm lòng cha mẹ dành cho mình.

Em hãy viết bài văn nghị luận (khoảng 600 chữ) đề xuất những giải pháp phù hợp để khắc phục tình trạng trên.

----- HẾT -----

Họ và tên thí sinh: TRẦN HUÂN TRANG.....; Số báo danh: 1905.07.....

(Thí sinh không được sử dụng tài liệu; cán bộ coi thi không giải thích gì thêm)